

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nucleus Juris Canonici

Thenhaven, Bernhard

Coloniæ Agrippinæ, 1739

XXXIII. De Conversione Infidelium. D. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63382)

TITULUS XXXII. & XXXIII.

De Conversione Conjugatorum;
Et de
Conversione Infidelium.

I. I. Circa CONVERSIONEM CONJUGATORUM ad Religionem vel sacros Ordines statuitur *h. t. c. i.* „Si uxoratus „consummato matrimonio de licentia „uxoris in Monasterio professionem fecit, „nisi uxor ad Religionem transierit, aut „castitatem perpetuò servare promiserit, „vir debet & potest ab Episcopo de Mo- „nasterio ad thorum uxoris revocari.
C. 2. „Verum post consensum legitimum „de præfenti, licitum est alteri, altero re- „pugnante, eligere Monasterium, dum- „modò inter eos carnalis commixtio non „intervenerit; & alteri remanenti licitum „est, ut ad secunda vota possit transire, „quia cum non sint una caro simul effecti, „satis potest unus ad DEUM transire, „& alter in sæculo remanere. Vide *Nock. Theol. Exam. 28. n. 4.*

2. C. 3. „Invitâ uxore professus & co- „actus ad eam redire, illâ mortuâ, ratione „voti, quod non tenuit, non tenetur ad „Monasterium redire; non verò potest „uxorem accipere, promisit enim, se non

exigere, quod in potestate ejus erat, &
 ideo tenuit votum; non reddere non erat
 in ejus potestate, sed in potestate mulie-
 ris. Ratio, quia talis creditur emisisse
 votum simplex castitatis, & ideo quidem
 validè, sed illicitè rursus contraheret,
 juxta dicta in *Nucl. Theol. Exam. 29. n. 2.*

§ 3. Imò etiam licitè contrahere posset,
 si emisit votum dependenter à statu Re-
 ligioso, ut dictum in *Nucl. Theol. Exam. 16.*

n. 4. C. 4. h. t. „ Prohibet Pontifex, ne vir
 vel uxor ad Religionem transeat, nisi
 uterque ad eam migraverit; verùm si
 uxor ita senex est & sterilis, quòd sine
 suspitione possit esse in sæculo, dissimu-
 lari potest, ut vir, eâ in sæculo remanen-
 te & castitatem promittente, ad Religio-
 nem transeat.

3. C. 5. „ Nullus Conjugatorum est ad
 Ordines sacros promovendus, nisi ab
 uxore continentiam profitente fuerit
 absolutus. De hoc vide *Nucl. Theol.*
Exam. 30. n. 4. § 3. & n. 9. Item C. 9. & 10.

„ Qui consentiente uxore votum vovit so-
 lemne castitatis, non potest eâ defunctâ
 aliam sibi validè matrimonio copulare.

C. 12. „ Mulier, quæ credens mortuum
 maritum, habitum Religionis assumpsit,
 & eo reverso, de Monasterio educta fuit,

„post obitum viri consultius est, ut ad
 „Monasterium redeat, ubi professionem
 „fecit; si verò ad hoc induci non pote-
 „rit, invitam ipsam Pontifex censet non
 „cogendam.

4. Ex his sequitur, Professionem so-
 lemnam, quæ fit consentiente comparte,
 esse validam, licet ipsam non privet jure
 petendi debitum, si castitatem non vo-
 verit; quæ verò fit, invitâ vel ignorante
 comparte, esse ipso jure irritam, adeoque
 nec privare jure petendi & reddendi de-
 bitum, nec facultate transeundi ad alia
 vota. Verùm propter adulterium, Hæ-
 resim aliâmq; causam, propter quam
 Conjuges judicio Ecclesiæ perpetuò quo-
 ad thorum sunt separati, potest pars in-
 nocens, juxta C. 16. *et* 21. *b. t.* invitâ & no-
 lente eâ, quæ causam divortio dedit, libere
 ad Religionem convolare.

5. II. Circa CONVERSIONEM INFIDELIUM
 ad Fidem decernitur *b. t. c. 1.* Christianas,
 quæ in mortem suorum cum Saracenis
 malitiosè fuerint machinatæ, licet ea-
 rum studio ad fidem conversi sint, acci-
 pere non possunt in uxores; vel si duxe-
 rint, ipsum conjugium non tenet. Vide
Nucl. Theol. Exam. 30. n. 5. §. 2. Si tamen
 ambo fuissent infideles, conversi valide
 contraherent, quia crimen ante Baptisma
 com-

DE VOT. & C. ET DE STAT. MONAC. ET CAN. REG. 473
commiffum inter illos non inducit im-
pedimentum. Quomodo diffolvatur ma-
trimonium infidelium per conversionem
unius partis? Dicitur in *Nucl. Theol.*
Exam. 28. n. 4.

TITULUS XXXIV.

De Voto & Voti Redemptione.

Decreta h. t. in Jure Canonico, & à Ca-
noniftis hîc tractari folita, vide tradita
in *Nucl. Theol. Exam. 16. n. 3. 4. & 5.* ad
quæ Lectorem remitto.

TITULUS XXXV.

De Statu Monachorum & Canoni- corum Regularium.

1. Quæ h. t. tractantur, cùm ob diver-
fitatem Religionum per ſpeciales
Conſtitutiones Apoſtolicas & Ordinum
variè ſint modificata, ſuper his conſulen-
di DD. præſertim RR. ut *Hyacinthus Do-
natus, Aſcanius Tamburinus de Jure Ab-
batum &c.* qui de ſingulis Ordinibus ſpe-
cialiter ſcripſerunt. Notanda tamen ſe-
quentia Capita h. t.

2. I. In *Decret. c. 2.* „Monachi non
„permittantur habere peculium, & qui
„in extremis cum peculio inventus fuerit,

Gg 5

„(niſi